

Het werk van Megan Hoetger en Amal Alhaag volg ik al langere tijd (Amal heeft vaker bijgedragen aan programmering in de Oude Kerk), en ze zijn goede bekenden van mij. Het leek me interessant hen bij elkaar op één podium te brengen, want dat was nog niet eerder gebeurd. Beiden hebben een heel eigenzinnige kijk op archiveren, net vanuit een verschillende invalshoek. Beiden zijn zowel curator als onderzoeker, maar ik beschouw ze ook als makers. Ze hebben oog voor dat wat in de zogenaamde 'marge' gebeurt en zien daar de waarde van in. De Oude Kerk heeft als gebouw en instituut honderden jaren letterlijk en figuurlijk voor het 'centrum' gestaan. Dus het leek me interessant om het juist hier over initiatieven in de marge te hebben, maar ook aandacht te besteden aan het idee van samenkomst, en hoe archieven hier wel of geen recht aan doen. Come Closer is in zekere zin ook zelf een efemeer programma, dat minder goed vast te leggen is dan het interieur van de Oude Kerk of de langdurige fysieke tentoonstellingen. Dus ik hoopte met deze Archive Session tevens inspiratie op te doen, in samenspraak met Marianna van der Zwaag, over hoe we programma's als Come Closer kunnen archiveren. Dit is een van de weinige Come Closer programma's waarbij de setting wat meer klassiek was; de sprekers in het midden en het publiek zittend op stoelen. Achteraf denk ik dat wat meer interactie of beweging goed was geweest. Ik kreeg van meerdere mensen later een berichtje dat ze zeer geroerd waren door de voice message van Maria Guggenbichler. Er was geen scheiding tussen het persoonlijke en professionele bij haar, en het was denk ik goed te merken dat we ook een vriendschappelijke relatie hebben. De jonge kunstenaar Esther van Zoelen was aanwezig in het publiek, ze maakte als reactie op de avond een video die ze me later per mail stuurde, en die we aan dit archief mogen toevoegen.

- Radna Rumping, curator